

การบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
THE PROJECT MANAGEMENT OF FACULTY OF EDUCATION
IN RAJABHAT UNIVERSITIES

ศักดิ์สิวรรณ ทรงสิริวรกุล¹
SAKSIWAN SONGSIRIWORAKUL
ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์²
CHOOMSAK INTARAK

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) องค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 2) ผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้ให้ข้อมูลคณะละ 7 คน ประกอบด้วย คณบดี รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าภาควิชา/ประธานหลักสูตร คณะกรรมการประจำคณะ/คณะกรรมการบริหาร คณะ หัวหน้าสำนักงาน/เลขานุการคณะ รวมทั้งสิ้น 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถามความคิดเห็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 1) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1.1) การพัฒนาทีมงาน 1.2) การควบคุม 2) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) การออกแบบโครงการ 4) การติดตามงบประมาณ 5) การมอบหมายงาน และ 6) การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง

2. การยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

คำสำคัญ: การบริหารโครงการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

The purposes of this research were to find: 1) the components of project management of Faculty of Education in Rajabhat Universities and 2) the confirmation of components of project management of Faculty of Education in Rajabhat Universities. The sample of this study were Faculty of Education in Rajabhat Universities. The respondents from each Faculty of Education consisted of 7 persons, dean, associate dean/assistant dean, head of department/program director, faculty committee/executive board, head of office/secretary of administration office with total of 252 respondents. The research instruments were semi-structured interview and opinionnaires. The

¹ นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

statistics used to analyze the data were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, exploratory factor analysis and content analysis.

The findings of this research were as follows:

1. The components of project management of Faculty of Education in Rajabhat Universities consisted of 1) efficient implementation, which composed of two sub-components: 1.1) team development and 1.2) controlling, 2) stakeholder involvement, 3) project design, 4) budget monitoring, 5) task delegation, and 6) quality and risk management.

2. The confirmation of components of project management of Faculty of Education in Rajabhat Universities; which were verified with accuracy, appropriate, feasibility and utility.

KEYWORDS : Project management/ Rajabhat Universities

บทนำ

เศรษฐกิจประเทศไทยในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา ในช่วงแรก (พ.ศ.2500-2536) เศรษฐกิจไทยมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องอยู่ที่ร้อยละ 7-8 ต่อปี อย่างไรก็ตามในช่วงระยะถัดมา (พ.ศ.2537-ปัจจุบัน) เศรษฐกิจไทยเริ่มมีการเติบโตเพียงร้อยละ 3-4 ต่อปี สอดคล้องกับการจัดอันดับ ความสามารถในการแข่งขันโดย World Economic Forum 2015-2016 ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันในภาพรวมอยู่อันดับ 32 จาก 140 ประเทศด้วยคะแนน 4.6 เป็นอันดับ 3 ในกลุ่มประเทศ Emerging & Developing Asia รองจากมาเลเซียและจีน และเป็นอันดับ 3 ในกลุ่มประเทศ ASEAN รองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบย้อนไปในระยะเวลา 3 ปี ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยตกลง 1 อันดับจากปีที่แล้วทำให้ประเทศไทยต้องเพิ่มศักยภาพของตนเองในการแข่งขันกับประเทศอื่น เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559: ง-จ) ขณะเดียวกันประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่โลกดิจิทัลอย่างเต็มตัวที่สามารถเชื่อมโยงสังคมโลกให้ใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กระแสการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในทศวรรษที่ผ่านมาส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกต้องมีการเตรียมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในหลาย ๆ ด้าน แต่การ

เปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบที่สำคัญมากต่อประเทศไทยคือ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งส่งผลให้เกิดการแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนรวมไปถึงระดับสากลซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่มีผลต่ออุดมศึกษาไทย การผลักดันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมการเข้าสู่ความเป็นนานาชาติและการเข้าสู่ความเป็นเศรษฐกิจอาเซียน อุดมศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการจัดทำยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปีพ.ศ.2558 ประกอบด้วย 1) การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพในระดับสากล 2) การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน และ 3) การส่งเสริมบทบาทอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยไปจัดทำแผนขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยอย่างเป็นรูปธรรมและยกระดับสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553: ก-ง)

เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทของมหาวิทยาลัยในด้านของการสร้างทรัพยากรมนุษย์และด้านการวิจัย เพื่อเตรียมกำลังคนให้พร้อมในการเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยสู่

เวทีเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ จาก การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในทุกวันนี้ทำให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งต้องมองภาพอนาคตเพื่อ เตรียมรับการปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อ รองรับการพัฒนาค้น โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตให้มี คุณภาพเป็นบัณฑิตอันเป็นที่ยอมรับหรือเป็นที่พึง ประสงค์ของสังคม ตลอดจนการบริหารจัดการเพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ตามภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏตามยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ด้วยวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัย ราชภัฏเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นเลิศโดย กระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนา ชุมชนและท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน” ด้วย พันธกิจการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ วิจัยสร้างความรู้ และนวัตกรรม สร้างเครือข่าย ให้บริการวิชาการ และบริหารจัดการมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยราชภัฏ: 2560) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงมีการ จัดทำแผนกลยุทธ์ของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ที่กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายใน การดำเนินงาน เมื่อพิจารณากระบวนการบริหารงาน ของคณะครุศาสตร์ในการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยใช้โครงการเป็นตัวขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม พันธกิจของ คณะให้สอดคล้องกับการประเมิน การมอบหมายงาน การติดตามความก้าวหน้า และแสดง ของเขตของโครงการเป็นการแบ่งย่อยเป้าหมาย โครงการในระดับสูงไปสู่ระดับย่อย เมื่อพิจารณาข้อมูล จากรายงานประจำปีในช่วงปี 2557-2559 พบว่า คณะ ครุศาสตร์มีการบริหารจัดการงบประมาณตามภารกิจ โครงการตามแผนงานต่าง ๆ ด้วยงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณเงินรายได้ในการขับเคลื่อนการ ดำเนินงานให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยการ กำหนดแผนปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับปฏิทิน งบประมาณ เมื่อพิจารณาการดำเนินงานของคณะครุ ศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานโครงการย่อย ๆ ในภารกิจเพื่อตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์ในหลาย ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ ด้านทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม ประกอบกับผลการดำเนินงานที่ปรากฏใน

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554- 2558) ระดับอุดมศึกษา ในภาพรวม พบว่า องค์ประกอบของตัวบ่งชี้บางตัวอยู่ในระดับคุณภาพ ปรับปรุง และพอใช้ แสดงถึงผลการดำเนินงานที่ยังไม่ บรรลุเป้าหมายในบางองค์ประกอบซึ่งในระดับคณะครุ ศาสตร์ ได้มีข้อเสนอแนะในหลายองค์ประกอบที่ต้องมี การพัฒนาให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ การปรับกระบวนการ ทัศน์และประเด็นกลยุทธ์ในการจัดกิจกรรมโครงการ ด้านอัตลักษณ์ และมาตรการส่งเสริมที่เชื่อมโยงและ สอดคล้องกรอบความคิดหรือวิสัยทัศน์ของสถาบัน เพื่อให้เป็นทิศทางเดียวกันแต่เป็นไปตามศักยภาพของ คณะฯ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน): 2554)

ด้วยความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความ สนใจที่จะศึกษาการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งการบริหารโครงการเป็น รูปแบบหนึ่งในหลาย ๆ รูปแบบที่มีความสำคัญต่อ องค์การและสังคมเพราะช่วยสนับสนุนให้การบริหารของ องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ความสำเร็จใน การดำเนินการโครงการจึงเสริมสร้างให้องค์กรและ สังคมเจริญก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึง ประสงค์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยจึง กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อทราบองค์ประกอบการบริหาร โครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อทราบผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบการบริหารโครงการของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีอะไรบ้าง
2. ผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหาร โครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็น อย่างไร

สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อคำถามของการวิจัย ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานการวิจัยดังนี้

1. การบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีหลายองค์ประกอบ
2. ผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างและ พัฒนาเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การ วิเคราะห์ข้อมูล และการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่ง ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย เป็นการศึกษ วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (context analysis) และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ตัวแปรการบริหารโครงการของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขั้นที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยนำตัวแปรการบริหารโครงการของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้จากขั้นที่ 1 มา สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากนั้นนำ แบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาหาค่าดัชนีความ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป หลังจากนั้น นำเครื่องมือ วิจัยไปทดลองใช้ (try out) กับคณะครุศาสตร์ที่มีการ ดำเนินงานในลักษณะโครงการด้านการศึกษา การผลิต ครู และการพัฒนาครูแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษาครั้งนี้ จำนวน 5 แห่ง ดังนี้ 1) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม 2) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย กาฬสินธุ์ 3) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต 4)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และ 5) วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่ง ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย คณบดี จำนวน 1 คน รอง คณบดี/ผู้ช่วยคณบดี จำนวน 1 คน หัวหน้าภาควิชา/ ประธานหลักสูตร จำนวน 2 คน กรรมการประจำคณะ/ กรรมการบริหารคณะ จำนวน 2 คน และ หัวหน้า สำนักงาน/เลขานุการคณะ จำนวน 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูล ทั้งสิ้น 35 คน หลังจากนั้น นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามด้วยการ คำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.991

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ ข้อมูล เป็นการนำแบบสอบถามความคิดเห็นจากขั้นที่ 2 ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากคณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไป โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (mean) ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการ วิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis)

ขั้นที่ 4 การยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัย นำองค์ประกอบที่ได้จากขั้นที่ 3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิยืนยัน องค์ประกอบในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ประโยชน์ พร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะข้อวิพากษ์ โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 38 แห่ง ประกอบด้วย กลุ่มภาคเหนือ จำนวน 8 แห่ง กลุ่มภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 11 แห่ง กลุ่มภาคกลาง จำนวน 9 แห่ง กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 5 แห่ง และ กลุ่มภาคใต้ จำนวน 5 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยสุ่มมาจากประชากรด้วยการเปิดตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 36 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลคือ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 7 คน ประกอบด้วย คณบดี จำนวน 1 คน รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดี จำนวน 1 คน หัวหน้าภาควิชา/ประธานหลักสูตร จำนวน 2 คน กรรมการประจำคณะ/กรรมการบริหารคณะ จำนวน 2 คน และ หัวหน้าสำนักงาน/เลขานุการคณะ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 252 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) ผู้วิจัยใช้เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งประกอบด้วย 1) รองอธิการบดีแผนงานและประกันคุณภาพ จำนวน 1 คน และ 2) คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 4 คน

2. แบบสอบถามความคิดเห็น (opinionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสังเคราะห์ตัวแปรและพัฒนาเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อนำไปสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามความคิดเห็นแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's scale)

3. แบบสอบถามยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบมาสร้างเป็นองค์ประกอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบในประเด็นความถูกต้อง ครบคลุม ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอน และนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น (opinionnaire) แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis)

3. การวิเคราะห์ยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย จำนวน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) การพัฒนาทีมงาน 1.2)

การควบคุม องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์ประกอบที่ 3 การออกแบบโครงการ องค์ประกอบที่ 4 การติดตามงบประมาณ องค์ประกอบที่ 5 การมอบหมายงาน และองค์ประกอบที่ 6 การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 “ประสิทธิภาพการดำเนินงาน” เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 31 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.808-0.550 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 26.992 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 19.559 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 19.599 และเนื่องจากองค์ประกอบนี้มีตัวแปรอธิบายจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์องค์ประกอบย่อยได้ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบย่อย 1.1 “การพัฒนาทีมงาน” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 17 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ พบว่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม หลักการบริหาร 4M หลักการดำเนินงานเชิงระบบ หลักการบริหารการเปลี่ยนแปลง การสร้างวัฒนธรรมขององค์กรในรูปแบบของโครงการการสนับสนุนบุคลากร ให้ได้รับโอกาสการทำงาน การสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การเสริมสร้างลักษณะนิสัยการทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการทำงานโครงการ รวมถึงการเสริมสร้างทักษะในเรื่องของการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานโครงการ และองค์ประกอบย่อย 1.2 “การควบคุม” มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 14 ตัวแปร เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ พบว่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนของการบริหารความเสี่ยง การบริหารความขัดแย้ง การสร้างระบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การรายงานผลการดำเนินงานโครงการต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การรายงานผลการทบทวนการดำเนินงานโครงการ การรายงานการปรับปรุงกระบวนการทำงานโครงการ และการเสริมสร้างทักษะในเรื่องภาวะผู้นำ

ตามสถานการณ์ การวิเคราะห์หรือคิดวิพากษ์ และการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดโครงการ

องค์ประกอบที่ 2 “การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอันดับที่ 2 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 7 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.701-0.562 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 13.706 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 9.932 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 29.491 เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ พบว่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ดำเนินการร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ ได้แก่ การสำรวจกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความต้องการ ความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดกิจกรรมเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการภายในและนอกมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 3 “การออกแบบโครงการ” เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอันดับที่ 3 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 8 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.748-0.573 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 11.390 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 8.253 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 37.745 เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ พบว่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินงานโครงการ การพิจารณาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของโครงการ การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ การคัดเลือกโครงการเชิงรุก และโครงการเชิงรับ และ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมหรือการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดทำโครงการ

องค์ประกอบที่ 4 “การติดตามงบประมาณ” เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอันดับที่ 4 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 7 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.693-0.551 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 9.333 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ

6.765 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 44.508 เมื่อพิจารณาตัวแปรต่างๆ พบว่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับระบบการกำกับติดตามงบประมาณโครงการควบคุมไปกับการผลการดำเนินงานโครงการ คณะมีการจัดทำรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานโครงการ การติดตามผลการดำเนินงานโครงการตามตัวชี้วัดของโครงการ การประชาสัมพันธ์โครงการ รวมถึงการสนับสนุนทุนในการทำวิจัยในโครงการ

องค์ประกอบที่ 5 “การมอบหมายงาน” เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอันดับที่ 5 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.671-0.553 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 8.026 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 5.816 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 50.324 เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ พบว่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับการมอบอำนาจในการบริหารโครงการให้ผู้บริหารระดับสูงพิจารณาอนุมัติงบประมาณโครงการ การมอบอำนาจให้รองคณบดีฝ่ายต่าง ๆ และสั่งการตามลำดับชั้นการบังคับบัญชา การกำหนดนโยบายการดำเนินงานโครงการที่เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับผิดชอบโครงการ และการรายงานการดำเนินงานโครงการฉบับสมบูรณ์

องค์ประกอบที่ 6 “การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง” เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอันดับที่ 6 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ จำนวน 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.709-0.567 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 6.512 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 4.719 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 55.043 เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ ในองค์ประกอบที่ 6 พบว่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับการวางแผนการควบคุมคุณภาพ แผนการจัดซื้อพัสดุ การจัดการความเสี่ยงและกิจกรรมโครงการให้เชื่อมโยงกับผลงานโครงการ

2. การยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

การตรวจสอบองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์สอดคล้องตามทฤษฎี หลักการ และแนวคิดตามกรอบการวิจัย และประเด็นที่ควรพิจารณาประกอบในเรื่องของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในโครงการ ข้อตกลงร่วมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่การดำเนินงานกิจกรรมตามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเปิดช่องทางการสำรวจความพึงพอใจผ่านทางช่องทางต่างๆ และช่องทางการประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสื่อสารสนเทศ อินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 “ประสิทธิภาพการดำเนินงาน” ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย 1.1 “การพัฒนาทีมงาน” โดยภาพรวมมีความถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกรอบทฤษฎี โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของการสร้างระบบและกลไกการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ การสื่อสารในหลายระดับ การติดตามผลการดำเนินงานในเชิงระบบ การสร้างระบบคุณภาพเนื้องาน การแบ่งปันข้อมูลเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสนับสนุนงบประมาณในการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การสร้างแรงจูงใจให้กับทีมงานโครงการ และ องค์ประกอบย่อย 1.2 “การควบคุม” โดยภาพรวมมีความถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกรอบทฤษฎี โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของการจัดทำรายงานชี้แจงสถานะของโครงการที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การติดตามผลการดำเนินงานโครงการจากผลการประเมินโครงการเป็นระยะ การนำผลการประเมินโครงการมาปรับปรุงร่วมกับการวิเคราะห์ความเสี่ยงของโครงการ การจัดกิจกรรมสรุปจากผลการประเมินโครงการ การสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำโครงการที่ตอบสนองนโยบายของคณะ และการสร้างระบบการปฏิบัติงานโครงการให้เป็นลำดับขั้นตอนการทำงาน

องค์ประกอบที่ 2 “การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” โดยภาพรวมมีความถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกรอบทฤษฎี โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของ

การออกแบบวิธีการสำรวจความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดกิจกรรมสร้างความผูกพันภายในองค์กรเพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกัน การจำแนกกลุ่มหรือระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ การศึกษาข้อมูลของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย การจัดตั้งคณะกรรมการจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ และการกำหนดเป้าหมายและพันธกิจของเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 3 “การออกแบบโครงการ” โดยภาพรวมมีความถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกรอบทฤษฎี โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของการนำแผนกลยุทธ์ของคณะมาประกอบการจัดทำแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของคณะ การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการพร้อมกับวิธีการวัดผลตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของโครงการ การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการให้ครอบคลุม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ และการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดลำดับความสำคัญของโครงการเชิงรับที่สนับสนุนโครงการเชิงรุกของคณะ การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกโครงการที่สนับสนุนวิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะ และการนำข้อมูลโครงการในภาพรวมมาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การวางแผนโครงการ

องค์ประกอบที่ 4 “การติดตามงบประมาณ” โดยภาพรวมมีความถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกรอบทฤษฎี โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของโครงสร้างการทำงานให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับแผนงานโครงการและการเงินมีระบบการทำงานที่เชื่อมโยงและตรวจสอบได้ การสร้างระบบและกลไกการรายงานผลโครงการกำหนดระยะเวลาการตรวจสอบโครงการ การกำหนดกลุ่มโครงการตามพันธกิจของคณะ การตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินโครงการ การติดตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงานเปรียบเทียบผลสำเร็จกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ และการสร้างระบบบันทึกวิจัยที่เลี้ยงให้การช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในโครงการต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 5 “การมอบหมายงาน” โดยภาพรวมมีความถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกรอบ

ทฤษฎี โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของการสร้างระบบการรายงานผลการดำเนินงานโครงการที่เชื่อมโยงกับระบบแผนงานและงบประมาณ การเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของผู้รับผิดชอบโครงการและทีมงานโครงการ การนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติด้วยการร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ แผนงานหรือโครงการหลักของคณะตลอดจนตัวชี้วัดที่สำคัญของโครงการ และการทบทวนและปรับปรุงโครงการหลักและตัวชี้วัดที่สำคัญให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะ

องค์ประกอบที่ 6 “การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง” โดยภาพรวมมีความถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกรอบทฤษฎี โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของการสร้างระบบการควบคุมคุณภาพให้เกิดขึ้นภายในองค์กรด้วยการติดตามและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินการโครงการตามพันธกิจหลักหรือยุทธศาสตร์ของคณะเพื่อการขับเคลื่อนการทำงานของฝ่ายงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายของคณะ การสร้างระบบการรายงานเพื่อเป็นข้อมูลป้อนกลับให้ผู้บริหารโครงการหรือทีมงาน และการสร้างระบบการบริหารความเสี่ยงในระดับโครงการเพื่อลดความเสี่ยงในระดับส่วนย่อยที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงในระดับคณะ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลเป็นการอภิปรายผลในประเด็นที่มีความสำคัญ 2 ประเด็น คือ องค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศคือ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ที่มีการกำหนดตัวชี้วัดการประเมินของโครงการหรือกิจกรรมดำเนินการได้แล้วเสร็จตามแผนเพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถเสนอของบประมาณเพื่อดำเนินงานโครงการพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น โดยข้อค้นพบการวิจัยที่สนับสนุนการดำเนินงานโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีรายละเอียดดังนี้

1. จากการศึกษาองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่าองค์ประกอบการบริหารโครงการ จำนวน 6 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย จำนวน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) การพัฒนาทีมงาน 1.2) การควบคุม องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์ประกอบที่ 3 การออกแบบโครงการ องค์ประกอบที่ 4 การติดตามงบประมาณ องค์ประกอบที่ 5 การมอบหมายงาน และ องค์ประกอบที่ 6 การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ซานฮวน และฟอร์ (Sanjuan and Froese, 2013: 91-100) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบริหารโครงการ และองค์ประกอบความสำเร็จในการพัฒนาเครื่องมือการบริหารโครงการ ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบความสำเร็จของโครงการ ได้แก่ ทักษะของทีมงาน โครงการ การมีส่วนร่วมของลูกค้า การยอมรับของลูกค้า วัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน การวางแผน ประสิทธิภาพในการกำกับดูแล การจัดการงบประมาณ การสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือหัวหน้าสายงาน การบริหารความเสี่ยง เมื่อองค์กรนำองค์ประกอบความสำเร็จของโครงการเข้าสู่กับกระบวนการทำงานภายในองค์กรจะช่วยสร้างจุดแข็งและจุดอ่อนในการบริหารโครงการในโครงสร้างขององค์กรได้ และผลงานวิจัยของ หวัง และ คณะ (Wang and others, 2017: 124-132) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารโครงการอย่างยั่งยืนขององค์กรโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรการบริหารโครงการอย่างยั่งยืน ดังนี้ การควบคุมกระบวนการดำเนินงาน การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน การควบคุมโครงการ การจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ และกรอบการดำเนินงานที่สำคัญ จำนวน 3 มิติ ได้แก่ 1) ผู้จัดการโครงการประกอบด้วยความเป็นผู้นำ กระบวนการควบคุม การจัดการข้อมูล ทักษะการสื่อสาร 2) ทีมงานโครงการประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน การจัดการทรัพยากร การประเมินผล การจัดการทีมงาน และ 3) บริบทขององค์กร ประกอบด้วย

ผลลัพธ์โครงการ การจัดการนวัตกรรม การจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการในการสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนให้กับการบริหารโครงการภายในองค์กร เมื่อพิจารณาตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 “ประสิทธิภาพการดำเนินงาน” ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 ค้นพบองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1.1) การพัฒนาทีมงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มัทนา วังถนอมศักดิ์ (2556) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ทักษะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ควรมีทักษะการบริหารความเปลี่ยนแปลง เป็นความสามารถในการปรับตัวและรองรับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ มีความยืดหยุ่นสูง ยอมรับความคิดเห็นหรือนวัตกรรมใหม่ สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลง และทำให้ผู้อื่นคล้อยตามได้ สามารถนำพาความเปลี่ยนแปลงสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่เปิดเผย เป็นมิตรและมีอิสระ รับฟัง และเข้าใจผู้อื่น ยอมรับการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลย้อนกลับ จัดการความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ เมียร์ และ เพนนิงตัน (Mir and Pinnington, 2014: 202-217) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความคุ้มค่าของการบริหารโครงการ: การเชื่อมโยงการดำเนินการบริหารโครงการและความสำเร็จของโครงการ ผลการศึกษาพบว่า ขั้นตอนการบริหารโครงการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของโครงการ การดำเนินงานโครงการตามวงจรของโครงการอย่างเป็นระบบจะนำไปสู่ผลลัพธ์ของโครงการ ทีมงานในการบริหารโครงการมีความสำคัญมากกับการปฏิบัติงานโครงการ ทั้งนี้ องค์กรสามารถพัฒนาทีมงานด้วยการฝึกอบรมพนักงานให้ความรู้ในบริหารโครงการ ภาวะผู้นำในการบริหารโครงการ เพราะภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับความสำเร็จของโครงการ และภาวะผู้นำมีผลต่อวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการทำโครงการเป็นศูนย์กลาง รวมถึงองค์กรควรมีการพัฒนาแบบ

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานจากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการ ในส่วนของ สถาบันแห่งการจัดการโครงการ (Project Management Institute, 2013: 13-14) ได้กล่าวถึง ผู้บริหารโครงการควรมีสมรรถนะในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการบริหารโครงการ บุคลิกภาพมีความเป็นผู้นำที่สามารถนำทีมงานโครงการให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และประสิทธิภาพของผู้จัดการโครงการที่จำเป็นในเรื่องจริยธรรม ทักษะภายในตัวบุคคล เช่น ภาวะผู้นำ การสร้างทีมงาน การจูงใจ การสื่อสาร การตัดสินใจ ความตระหนักในนโยบายและวัฒนธรรมขององค์กร การจัดการความขัดแย้ง รวมถึงทักษะทางความคิดที่ช่วยในการวิเคราะห์สถานการณ์และปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสม และ 1.2) “การควบคุม” ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย เอกชัย ปริญญกุล (2556) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการบริหารโครงการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ผลการศึกษาพบว่าการบริหารโครงการให้เกิดประสิทธิผลอยู่ในระดับสูงต้องมีการควบคุมติดตามโครงการด้วยการจัดกิจกรรมตามแผนงานโครงการที่กำหนดไว้ การปฏิบัติตามกฎระเบียบฯ ที่เกี่ยวข้อง การเลือกวิธีการดำเนินงาน การควบคุมขั้นตอนให้มีการดำเนินงานตามแผนงาน ตลอดจนการปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการปรับปรุง นอกจากนี้ ผลงานวิจัยที่สนับสนุนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์หรือวิพากษ์และทักษะภายในตัวบุคคลของ รามาซานิและเจอกัส (Ramazani and Jergeas, 2015: 41-52) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาไปสู่ผู้จัดการโครงการที่ดี: ผลประโยชน์จากการลงทุนการศึกษาและการฝึกอบรมการบริหารโครงการ ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาระบบการคิดเชิงวิพากษ์สามารถพัฒนาสมรรถนะในการจัดการทีมงานด้วยการให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติในการทำงาน 2) การพัฒนาทักษะภายในตัวบุคคลและเทคนิคของผู้จัดการโครงการ ควรมีการพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำในการบริหารโครงการที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จของโครงการ 3) การสร้างความรู้ในเรื่องการบริหารโครงการเข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีและการฝึก

ปฏิบัติจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานโครงการได้ และช่วยยกระดับโอกาสความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับโครงการได้ และ 4) ความเข้าใจของผู้จัดการโครงการ และบทบาทภาวะผู้นำในการบริหารโครงการจะทำให้ผู้จัดการโครงการสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ในการสอนและถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับผู้อื่นได้ และ พัชราภรณ์ ดวงชื่น (2561) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง เปลี่ยนมุมมองการบริหารองค์การการศึกษาในโลก Disruptive ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะผู้บริหารองค์การศึกษายุค Disruptive World ควรมีทักษะทางด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการคิดเชิงวิเคราะห์ การคิดเชิงวิพากษ์ และการคิดเชิงสังเคราะห์ คือการขยายมุมมองให้กว้าง เข้าใจแก่นแท้ของปัญหาหรืออุปสรรคแล้วค้นหาวิธีการแก้อย่างเป็นระบบและให้ตรงจุดของปัญหาเพื่อป้องกันการแก้ปัญหาที่ไม่เกิดผลพร้อมทั้งสูญเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

องค์ประกอบที่ 2 “การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิวตัน (Newton, 2015: 23-26) ที่กล่าวไว้ว่า บทบาทสำคัญในการบริหารโครงการ ประกอบด้วย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้อุปถัมภ์โครงการ และผู้จัดการโครงการ ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในเรื่องของบุคคลงบประมาณ การบริการ และการกำหนดลำดับความสำคัญเพื่อสนับสนุนองค์กร สิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้โครงการประสบความสำเร็จได้ต้องมีการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างทุกๆ คน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการมีบทบาทสำคัญในกระบวนการบริหารโครงการ ดังนี้ 1) การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ หมายถึง บุคคล กลุ่ม หรือองค์กรที่มีผลต่อการตัดสินใจ กิจกรรมหรือผลลัพธ์ของโครงการหรือมีความสนใจในการดำเนินงานหรือความสำเร็จของโครงการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถอยู่ภายในองค์กรหรือนอกองค์กรก็ได้ 2) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เป็นกระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารโครงการที่เหมาะสมกับองค์กรซึ่งมีผลต่อข้อตกลงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการทั้งหมด การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความสำคัญมาก

เพื่อให้ได้ผู้เชี่ยวชาญที่จะมาเป็นที่ปรึกษาช่วยวิเคราะห์ระดับความเป็นจริงและสิ่งที่ควรจะเป็นสำหรับข้อตกลงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละระดับ และ 3) การจัดการข้อตกลงของโครงการ เป็นกระบวนการสื่อสารและการทำงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะพบความต้องการและความคาดหวัง ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น และการสนับสนุนการจัดการข้อตกลงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นอกจากนี้ ผลงานวิจัยของ จอสลิน และมัลเลอร์ (Joslin and Muller, 2015: 1377-1392) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการบริหารโครงการและความสำเร็จของโครงการในบริบทของการกำกับโครงการที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งในการกำกับดูแลโครงการให้โครงการประสบความสำเร็จจะทำให้องค์กรสามารถควบคุมผลลัพธ์ของโครงการได้ ประกอบกับการทำวิจัยเพื่อสนับสนุนการบริหารแบบพอรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานซึ่งทำให้โครงการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

องค์ประกอบที่ 3 “การออกแบบโครงการ” ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พอลมานิ (Pulmani, 2013: 177-88) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาประสิทธิภาพการบริหารโครงการของหน่วยงานภาครัฐ: กรณีศึกษาประเทศลัตเวีย ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนโครงการควรมีการระบุเป้าหมายโครงการโดยใช้หลัก SMART การระบุช่วงเวลาการวางแผน การวางแผนค่าใช้จ่ายการระบุเป้าหมาย วิธีการ และการวัดความสำเร็จของเป้าหมายที่กำหนดไว้มีความสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการประเมินตนเองขององค์กรที่มีความสำคัญอย่างมากที่ส่งผลถึงระดับความสำเร็จขององค์กรหรือระดับประสิทธิภาพขององค์กร ประกอบกับ ผลงานวิจัยของ ทูโดโรวิช และคณะ (Todorovic and other, 2015: 772-783) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ความสำเร็จของโครงการ: ระบบฐานความรู้ในการบริหารโครงการผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ความสำเร็จของโครงการ ได้แก่ การระบุปัจจัยความสำเร็จ ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การวัดความสำเร็จของโครงการตามตัวชี้วัดการปฏิบัติงานจะช่วยในการวางแผนงานและ

วิธีการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ความสำเร็จของโครงการอย่างสมบูรณ์

องค์ประกอบที่ 4 “การติดตามงบประมาณ” ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภชัย ตั้งวงศ์ศานต์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารโครงการต้องดำเนินการควบคุมค่าใช้จ่ายของโครงการให้เป็นไปตามงบประมาณภายใต้กรอบค่าใช้จ่ายที่กำหนด รวมทั้งการใช้ทรัพยากรแต่ละช่วงเวลาของโครงการที่อาจมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนการบริหารค่าใช้จ่ายโครงการ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผนการจัดการค่าใช้จ่ายโครงการ โดยการวางแผนกำหนดกระบวนการขั้นตอนในการจัดกิจกรรมและทรัพยากรต่างๆ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งการวางแผนการจัดการค่าใช้จ่ายจะทำคู่ขนานไปกับการวางแผนในด้านอื่นๆ ร่วมด้วย 2) การประมาณค่าใช้จ่าย เป็นการประมาณค่าใช้จ่ายในการใช้ทรัพยากรภายในกิจกรรมหลังจากประมาณทรัพยากร และระยะเวลาของโครงการด้วยการประมาณการค่าใช้จ่ายรายกิจกรรมรวบรวมเป็นค่าใช้จ่ายรายกลุ่มงานในโครงสร้างงานย่อยหรือจากกลุ่มงานระดับล่างมาเป็นค่าใช้จ่ายของโครงการย่อยที่ระดับบนเป็นค่าใช้จ่ายรวมของโครงการซึ่งเป็นฐานในการกำหนดงบประมาณของโครงการ 3) การกำหนดงบประมาณ เมื่อได้ค่าใช้จ่ายของโครงการโดยรวมตามโครงสร้างงานย่อย เป็นกำหนดตัวเลขของกรอบงบประมาณที่ต้องสอดคล้องกับตารางเวลาของโครงการและปฏิทินเวลาของทรัพยากรที่ใช้ภายในโครงการซึ่งเป็นประโยชน์ในการกำกับและควบคุมค่าใช้จ่าย และ 4) การควบคุมค่าใช้จ่ายเป็นการกำกับและควบคุมค่าใช้จ่ายรวมถึงการปรับเปลี่ยนค่าใช้จ่ายในโครงการให้อยู่ในกรอบงบประมาณตลอดระยะเวลาของโครงการ นอกจากนี้ ผลงานวิจัยของ บาดีวี (Badewi, 2016: 761-778) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการบริหารโครงการและการจัดการผลประโยชน์ของโครงการที่ประสบความสำเร็จ: การควบคุมผลประโยชน์ของโครงการ ผลการศึกษาพบว่า การบริหารโครงการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก ได้แก่ งบประมาณกับผลประโยชน์ของ

โครงการ หมายความว่า องค์การที่ประสบความสำเร็จจะ มีการดำเนินงานโครงการครบกำหนด ตรงเวลา มี ขอบข่ายโครงการที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ประกอบกับการ กำกับติดตามงบประมาณ และผลประโยชน์ของ โครงการเพื่อคืนผลประโยชน์ให้กับเจ้าของงานภายหลัง 3 ปี จากการลงทุนโครงการจะทำให้โครงการมีความ ยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 5 “การมอบหมายงาน” ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 5 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย หวังและคณะ (Wang and others, 2017: 124-132) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารโครงการอย่าง ยั่งยืนขององค์กรโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน ผล การศึกษาพบว่า ผู้จัดการโครงการมีหน้าที่การควบคุม ติดตามผลการดำเนินงานโครงการ การจัดการข้อมูล โครงการ และการสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถดำเนินงานโครงการจนสิ้นสุดระยะเวลาของ โครงการ และแนวคิดของ อีริคคิตี อุนอาร์มณเลิศ (2555) ได้อธิบายถึง การอำนวยการ เป็นกระบวนการ ที่เน้นการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อการบริหารโครงการ ด้วยการการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบใน การดำเนินโครงการให้บุคคล กลุ่มบุคคล และ หน่วยงานทราบขอบเขตในการปฏิบัติภารกิจหรือ กิจกรรมการควบคุมบังคับบัญชา ตลอดจนการ กำหนดรายละเอียดและการอนุมัติการเบิกจ่าย ทรัพยากรต่างๆ ที่ต้องการใช้ในการปฏิบัติงาน โครงการ ร่วมกับการจัดหน่วยงาน ในลักษณะการบริหารโครงการเป็นการจัดคนให้เข้าทำงานโดยการ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบสามารถจัดได้เหมือน องค์การโดยทั่วไปในลักษณะของสายบังคับบัญชาสาย หรือสายการบังคับบัญชาและสายงานที่ปรึกษา หรือ เป็นแบบอิสระทางวิชาการขึ้นอยู่กับชนิดและขนาด ของโครงการ การจัดหน่วยงานแสดงให้เห็นเครือข่าย งาน ระยะเวลา การประสานงานกับหน่วยงานอื่น และกลไกในการปฏิบัติงานที่เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพ ของงานหรือโครงการ

องค์ประกอบที่ 6 “การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง” มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 6 ซึ่ง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธนยศ ประสานไทย (2552) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการประยุกต์ใช้

ISO10006:2003 ในการบริหารโครงการ ผล การศึกษาพบว่า การนำมามาตรฐานคุณภาพ ISO10006:2003 ทั้ง 6 ข้อ ได้แก่ การมุ่งเน้นลูกค้า ความเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วมของบุคลากร การบริหาร เชิงกระบวนการ การบริหารเชิงระบบ และการ ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เข้ามาประยุกต์ใช้กับระบบ คุณภาพจะทำให้เกิดการพัฒนาที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ผู้ปฏิบัติงานโครงการเกิดการเรียนรู้งานสามารถ มองเห็นทางเลือกหรือทางออกของปัญหาได้ก่อน ตัดสินใจ รวมทั้งการเขียนข้อเสนอแนะปรับปรุง การ แยกแยะ ระบุปัญหาหรือแบ่งประเภทได้ 2) กระบวนการทำงานโครงการ ช่วยลดการทำงานที่ ซ้ำซ้อน มีระบบการควบคุมและติดตามผลการ ดำเนินงานโครงการ และ 3) การเชื่อมโยง ข้อมูลช่วย ลดความขัดแย้งในการทำงานระหว่างหน่วยงาน และเชื่อมโยงระบบงานให้รับผิดชอบตามผังลำดับงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยใน การรวบรวมข้อมูลก่อนทำรายงานสรุปโครงการ นอกจากนี้ ของ ยารูลิน และคณะ (Yarullin and others, 2016: 45-56) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหาร ความเสี่ยงของโครงการทางการศึกษา ผลการศึกษา พบว่าการบริหารความเสี่ยงของโครงการทาง การศึกษากับระบบย่อยของการบริหารความเสี่ยง ภายในโครงการมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ การบริหารความเสี่ยง การมีส่วนร่วมในการบริหารความ เสี่ยง ขั้นตอนการระบุความเสี่ยง และการวิเคราะห์ ความเสี่ยงทั้งภายในและภายนอกโดยการนำวิธีการ จัดกลุ่มของโครงการทางการศึกษาเข้าไปช่วยในการ วิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นซึ่งขั้นตอนนี้ควรมีการ ดำเนินงานตั้งแต่ขั้นตอนแรกของโครงการเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงทางการศึกษา ประกอบกับฐานข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อนำไปสู่ปัจจัยหรือ รายการความเสี่ยงในอนาคต ตลอดจนการประเมินผล ความเสี่ยงด้วยหลักการของความเป็นจริง และ ศุภชัย ตั้งวงศ์ศานต์ (2558) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดการ งานพัสดุของโครงการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผนการจัดการงานพัสดุ เพื่อกำหนด แนวทางในการดำเนินการงานพัสดุ 2) การปฏิบัติงาน พสดุ เป็นการดำเนินการตามแผนในการคัดเลือก

ผู้ขายหรือผู้ให้บริการด้วยการยื่นข้อเสนอโครงการด้วยการใช้สื่อทุกรูปแบบ 3) การควบคุมงานพัสดุ เป็นการดำเนินงานพัสดุตามข้อผูกพันในสัญญาให้เป็นไปตามข้อกำหนดของงาน เงื่อนไขของเวลา ค่าใช้จ่าย คุณภาพ ความก้าวหน้าโดยการประเมินผลผู้ให้บริการเทียบกับข้อกำหนดของงาน และการตรวจรับตามงวดงาน และ 4) การปิดงานพัสดุ เป็นตอนสุดท้ายในแต่ละรายการโครงการเมื่อเสร็จสิ้นงานพัสดุแต่ละรายการด้วยการจัดทำเป็นเอกสารปิดงานจากผู้ให้บริการตามข้อกำหนดในสัญญาอย่างเป็นทางการ

2. ผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากข้อค้นองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยจำนวน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) การพัฒนาทีมงาน 1.2) การควบคุม องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์ประกอบที่ 3 การออกแบบโครงการ องค์ประกอบที่ 4 การติดตามงบประมาณ องค์ประกอบที่ 5 การมอบหมายงาน และ องค์ประกอบที่ 6 การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง ผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ สอดคล้องตามทฤษฎี หลักการ และแนวคิดตามกรอบการวิจัย โดยมีประเด็นที่ควรพิจารณาประกอบในเรื่องของประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโครงการ ข้อตกลงร่วมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่การดำเนินงานกิจกรรมตามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเปิดช่องทางการสำรวจความพึงพอใจผ่านทางช่องทางต่างๆ และช่องทางการประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสื่อสารสนเทศ อินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิภาภรณ์ คำเจริญ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง อนาคตภาพการบริหารจัดการคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในทศวรรษหน้า ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์ในการขับเคลื่อนคณะครุศาสตร์สู่อนาคตภาพในการบริหารจัดการด้านโครงสร้างของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏใน

ทศวรรษหน้าคือ การพัฒนาระบบกลไกการสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพ การส่งเสริมให้บุคลากรมีโอกาสออกไปอบรมความรู้ภายนอกเพิ่มเติมหรือจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรทั้งเก่าและใหม่ การปรับปรุงระบบการบริหารงานบุคคลของคณะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรให้มากขึ้นดึงบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมาช่วยงานของคณะ การจัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดทำโครงการต่างๆ ของคณะให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นโดยการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานมุ่งเน้นความสำเร็จสู่ท้องถิ่นโดยการบริการวิชาการให้ความรู้กับท้องถิ่น การสร้างงานวิจัยร่วมกับท้องถิ่น การส่งเสริมการสร้างผลผลิตจากงานวิจัยสู่ท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และประเด็นที่ควรพิจารณาประกอบจากผลการวิเคราะห์อุปสรรคของการบริหารจัดการด้านบุคลากรคือ บุคลากรที่มีอายุมากมีจำนวนมากขึ้นในองค์กร บุคลากรที่เข้ามาใหม่ ทำงานช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ ก้าวตามไม่ทันเทคโนโลยี บุคลากรไม่เคยทำงานมาก่อนทำให้ไม่มีประสบการณ์และความรู้ในการทำงาน บุคลากรใหม่ไม่เข้าใจในสายการบังคับบัญชาทำให้เกิดการทำงานข้ามขั้นตอน บุคลากรลาออกบ่อย ประกอบกับขาดบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนางาน นอกจากนี้ ด้านกลยุทธ์พบอุปสรรคที่สำคัญคือ ท้องถิ่นให้ความร่วมมือในการทำโครงการต่างๆ ของคณะน้อยลง การกำกับดูแลจากหน่วยงานภาครัฐทำให้คณะขาดอิสระในการบริหารด้านกลยุทธ์และงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐน้อยลงเนื่องมาจากนักศึกษาสมัครเรียนน้อย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรนำองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วย ประสิทธิภาพการดำเนินงาน การควบคุม การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการออกแบบโครงการ การติดตามงบประมาณ การมอบหมายงาน การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง เชื่อมโยงกับระบบการบริหารจัดการของคณะเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการ

พัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

2. ควรนำองค์ประกอบการบริหารโครงการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วย ประสิทธิภาพการดำเนินงาน การควบคุม การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการออกแบบโครงการ การติดตามงบประมาณ การมอบหมายงาน การบริหารคุณภาพและความเสี่ยง เชื่อมโยงกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (Education Criteria for performance Excellence: EdPEX) เพื่อยกระดับคุณภาพด้านการบริหารจัดการและด้านการศึกษาของคณะ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการหรือผ่านการประเมินตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579)

3. ควรสนับสนุนด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้ได้รับการทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานโครงการ ได้แก่ ทักษะการบริหาร ทักษะการสื่อสาร ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการคิดวิเคราะห์หรือวิพากษ์ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มโอกาสความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับโครงการ และนำไปสู่การพัฒนากระบวนการทำงานให้เกิดการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ธนยศ ประสานไทย. (2552). "แนวทางการประยุกต์ใช้ ISO 10006:2003 ในการบริหารโครงการ." วิทยาลัยนวัตกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 94-97.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ. (2555). การประเมินโครงการ (Project Evaluation). 60.
- นิภาภรณ์ คำเจริญ. (2556). "อนาคตภาพการบริหารจัดการคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในทศวรรษหน้า." คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 141-146.
- พัชรภรณ์ ดวงชื่น. (2561). "เปลี่ยนมุมมองการบริหารองค์กรการศึกษาในโลก Disruptive" วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร 8. 2 (มกราคม – มิถุนายน) : 248-256.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2560). ยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579). เข้าถึงเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.wpm.ac.th/file/yudtasart.pdf>
- มัทนา วัชรอนมศักดิ์. (2556) "ทักษะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21" วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร 3. 2 (มกราคม – มิถุนายน) : 200-207.
- ศุภชัย ตั้งวงศ์ศานต์. (2558). การจัดการโครงการ ICT. พิทักษ์การพิมพ์: กรุงเทพฯ. 321-326.

4. ควรพิจารณาการบริหารความเสี่ยงไปพร้อมกับการเริ่มต้นโครงการ เพื่อให้องค์กรสามารถจำแนกความเสี่ยงได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้ทันเวลาหากโครงการไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. ควรพิจารณาการบริหารจัดการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียของโครงการเพื่อรวบรวมความต้องการหรือความคาดหวัง และหลักเกณฑ์ความสำเร็จต่างๆ ในการดำเนินงานโครงการไปพร้อมกับการวางแผนโครงการ เนื่องจากบุคคลในกลุ่มนี้เป็นส่วนหนึ่งซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโครงการทั้งโครงการใหญ่และโครงการย่อย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการบริหารโครงการที่มีประสิทธิภาพกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกมหาวิทยาลัย
2. ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารโครงการ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการกำหนดสมรรถนะของผู้บริหารโครงการ
3. ควรศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของการบริหารโครงการกับการบริหารผลประโยชน์ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารโครงการ

- เอกชัย ปริญญากุล. (2556). "ประสิทธิผลการบริหารโครงการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก." รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล็อกล.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของประเทศโดยเวทีเศรษฐกิจโลก พ.ศ.2558-2559 (World Economic Forum: WEF 2015-2016). กรุงเทพฯ: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2554). "รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พระนครศรีอยุธยา ธนบุรี ราชนครินทร์," 21-28 กันยายน 2554 และ 13 ตุลาคม 2554.
- Badewi, Amgad. "The Impact of Project Management (Pm) and Benefits Management (Bm) Practices on Project Success: Towards Developing a Project Benefits Governance Framework." *International Journal of Project Management* 34, no. 4: 761-78.
- Joslin, Robert, and Ralf Müller. "Relationships between a Project Management Methodology and Project Success in Different Project Governance Contexts." *International Journal of Project Management* 33, no. 6: 1377-1392.
- Mir, Farzana Asad, and Ashly H. Pinnington. (2014). "Exploring the Value of Project Management: Linking Project Management Performance and Project Success." *International Journal of Project Management* 32, no. 2: 202-217.
- Newton, Paul. (2015). *Principles of Project Management: Project Skill*. available from <http://www.free-management-ebook.com.>, 23-26.
- Project Management Institute. (2013). *A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK Guide)*. 5th ed. The United States of America: Project Management Institute, Inc., 13-14.
- Pulmani, Emils. (2013). "Public Sector Project Management Efficiency Problems, Case of Latvia." *Regional Formation & Development Studies* 11, no. 3: 177-188.
- Ramazani, Jalal, and George Jergeas. (2015). "Project Managers and the Journey from Good to Great: The Benefits of Investment in Project Management Training and Education." *International Journal of Project Management* 33, no. 1: 41-52.
- Sanjuan, Antonio G., and Thomas Froese. (2013). "The Application of Project Management Standards and Success Factors to the Development of a Project Management Assessment Tool." *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 74: 91-100.
- Todorović, Marija Lj, Dejan Č Petrović, Marko M. Mihić, Vladimir Lj Obradović, and Sergey D. Bushuyev. (2015). "Project Success Analysis Framework: A Knowledge-Based Approach in Project Management." *International Journal of Project Management* 33, no. 4: 772-83.
- Wang, Nannan, Shengnan Yao, Guobin Wu, and Xiaoyan Chen. (2017). "The Role of Project Management in Organisational Sustainable Growth of Technology-Based Firms." *Technology in Society* 51: 124-132.
- Yarullin, Ilmar F., Aleksey E. Prichinin, and Dilbar Y. Sharipova. (2016). "Risk Management of an Education Project." *International Society of Educational Research* 11, no. 1: 45-56.